

Luc Cortebeeck

‘Levenslang werken? Het lijkt wel een alternatief voor de doodstraf.’

4

WOUTER
DE VRIENDT
‘Duizenden Viktors
in dit land’

8

IN BEELD
Eerste ledendag in
Provinciedomein
Leuven

24

AGENDA

BIG JUMP

14 juli / 14u / heel Europa

Big Jump is een actie voor iedereen die propere en levende rivieren wil. Op precies hetzelfde tijdstip springen in heel Europa duizenden mensen in rivieren, waterlopen en meren om te tonen dat ze wakker liggen van proper water, én dat ze daar iets willen aan doen.

Big Jump wil de Europese kader-richtlijn water meer bekendheid geven. Die kaderrichtlijn wil tegen 2015 alle Europese waterlopen ecologisch in een 'goede toestand'. Een ambitieuze doelstelling die moeilijk te bereiken is zonder steun van het brede publiek.

Waarom springen we? Voor propere rivieren, kanalen en meren, voor levende rivieren, kanalen en meren waar je kan van genieten. Je kan in alle Vlaamse provincies meedoen aan de actie, en voortaan ook in Wallonië.

www.bigjump.be

OXFAM TRAILWALKER

24-25 augustus / Hoge Venen

Oxfam Trailwalker is een unieke teamuitdaging met als doel de strijd aangaan met het onrecht van de armoede. De uitdaging is in teams van vier 100 kilometer te wandelen in minder dan 30 uur tijd. Bovendien zamelt elk team minstens 1.500 euro in ten voordele van projecten van Oxfam-Solidariteit. Oxfam Trailwalker vindt plaats in het mooie decor van de Hoge Venen, een van de mooiste en meest ongerepte stukjes natuur in België.

www.oxfamtrailwalker.be

avonds te voorschijn komen. Hoe ziet hun leven eruit in het halfduister? En welk dier maakt dat snorrende geluid boven de heide? Ook al wandel je in de schemering, breng toch je verrekijker mee. Organisator is Vogelbescherming Vlaanderen. Deelname is gratis. Inschrijven via info@vogelbescherming.be of 03 296 26 80.

www.vogelbescherming.be

COLOFON

Ecozine is een uitgave voor de leden van Groen. Verschijnt 4x per jaar in maart, juni, september en december. Gedrukt op CycloPrint, papier van 100 procent gerecycleerde vezels, zonder optische witmakers, en met vegetale inkten.

Verantwoordelijke uitgever
Wouter Van Besien
Sergeant De Bruynestraat 78-82
1070 Brussel

Contact
Ben Bleys ► 02 219 19 19
► ben.bleys@groen.be

Werkten mee aan dit nummer
Ben Bleys, Evelyn Wymeersch,
Jan Mertens, Els Sallets, Sien
Verstraeten, Eric de Mildt, Thea
Swierstra, Imagedesk (coverfoto)

Drukkerij
Druk in de Weer

DEEP IN THE WOODS

6-7-8 september / Massembré

Deep in the Woods is een nieuw festival waarbij het tempo bepaald wordt door de omgeving, met name de groene heuvels van Heer bij de Franse grens, middenin de uitgestrekte bossen van de Ardennen.

Deep in the Woods is bovendien een kleinschalig festival waar 1.000 bezoekers bestaande uit 4 generaties muzikliefhebbers kunnen genieten van live muziek maar ook van fotografie, film en beeldende kunst. Met aandacht voor locale producten en ecologie, maar in de eerste plaats voor artiest én publiek.

www.deepinthewoods.be

WANDELING 'DIEREN VAN DE SCHEMERING'

21 juni / 20u / Kalmthout

Er worden massa's wandelingen bij daglicht of in de ochtendschemering georganiseerd. Hierdoor blijft de fauna die in de avondschemering actief is vrij onbekend. En onbekend maakt onbemind. Tijdens deze avondwandeling wordt aandacht besteed aan diersoorten die pas 's

NOG MINDER DAN EEN JAAR

Ze ligt nog vers in het geheugen, onze vreugde om de 308 verkozen gemeenteraadsleden. En toch maken we ons stilaan klaar voor de volgende verkiezingen. Nog minder dan een jaar hebben de Europese, federale en regionale regeringen om er iets van te maken.

Om een antwoord te geven aan de duizenden Viktors in ons land en de farmaceutische sector te hervormen. Om de banken te reguleren en ons onderwijs te hervormen. Om te investeren in duurzame energie en de uitkeringen boven de armoedegrens te brengen.

Nog minder dan een jaar is er om ook Monsanto de deur te wijzen en onze waardevolle bossen te beschermen. Want dit is het laatste jaar dat we toekijken op machteloze of doorgeslagen regeringen. Groen staat klaar met echte antwoorden.

En exact een jaar voor de verkiezingen organiseerden we onze eerste ledendag. We wilden jou graag eens trakteren op een dag vol ontspanning en animatie. En hoewel de zon niet in topvorm was, was het toch een warme dag, met fijne mensen op een prachtige locatie.

We bieden je dit jaar ook natuurlijk inhoud en inspiratie. Daarom houden we in oktober het Impulscongres. Samen met jou geven we er antwoorden op de sociale, economische en ecologische crisis. Dit congres geeft een impuls van hoop en perspectief, een impuls aan hervormingen en nieuwe ideeën voor een duurzame relance. Een impuls voor iedereen.

Dit jaar staan we natuurlijk nog garant voor beleid. Groen werkt voor iedereen; waar we in de meerderheid zitten, bewijzen we dat we nodig zijn. Van Molenbeek tot Edegem, van Eeklo tot Overpelt... Waar Groen mee bestuurt, verandert er iets.

Dit is echt het laatste jaar dat we willen toekijken op een machteloze federale of doorgeslagen Vlaamse regering. Groen staat klaar. Met stevige standpunten en met een oprecht hart. Met strijd lust en veel goesting om te regeren.

Edito

ELKE VAN DEN BRANDT
Ondervoorzitter Groen

INHOUD

04 DOSSIER WERKEN

Arbeidskwaliteit is volgens Luc Cortebeek meer dan ooit hét thema

08 DUIZENDEN VIKTORS IN DIT LAND

Wouter De Vriendt analyseert heibel rond terugbetaling weesgeneesmiddelen

10 EUROPA

- Nieuwe Europese wetgeving rond zaadhandel in de maak
- Zeg me wat je eet en ik zeg wie je bent

13 IN DE KIJKER

Annalisa Gadaleta, schepen in Molenbeek

14 UIT DE REGIO

- Ruil auto voor fiets
- Brussels gewest stemt wetgeving voor lucht-, klimaat- en energiebeheer op elkaar af
- Noord-Zuidverbinding: opnieuw vertraging in oudste dispuut rond openbare werken

18 ECOMIX

20 JONGGROENPLUS

21 VAN DE PARTIJ

Ex-burgemeester Ingrid Pira coacht van kerktoeren naar parochiezaal

22 OIKOS

24 IN BEELD

Ledendag op 26 mei in Leuven

Arbeidskwaliteit is volgens Luc Cortebeek meer dan ooit hét thema

‘LEVENSLANG WERKEN? HET LIJKT WEL EEN ALTERNATIEF VOOR DE DOODSSTRAF’

Leden van Groen en externen debatteren op 19 en 20 oktober op het Impulscongres in Brugge over vier thema's: loopbanen, werk en ondernemen, fiscaliteit en klimaat en gezondheid. Brandend actuele onderwerpen, stelt voormalig ACV-voorzitter Luc Cortebeek. Niet alleen is het nodig dat we meer aandacht hebben voor arbeidskwaliteit, ook de transitie naar een honderd procent groene economie dringt zich op. 'Dat is een wereldkeuze die wij snel moeten maken.'

► door Thea Swierstra

4

Cortebeek (63) was van 1983 tot 1999 nationaal secretaris van het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV). Daarna klonk hij op tot voorzitter, een functie waarvan hij in 2011 afscheid nam. In de Internationale Arbeidsorganisatie in Genève is hij voorzitter van de werknemersgroep.

Groen denkt na over loopbanen, werk en ondernemen, fiscaliteit en klimaat en gezondheid. Zijn dat volgens u actuele thema's?

Luc Cortebeek: 'Dat denk ik wel. Willen we de huidige zorgsamenleving houden, dan moeten we nadenken hoe we dat doen. We moeten de lasten van arbeid weg kunnen schuiven. Nu rust die te veel op ondernemingen die veel mensen tewerkstellen. En welke soort groei willen we en hoeveel? Het groei-percentage van het verleden kunnen we niet meer halen. We zitten bovendien met twee fenomenen: een hoge werkloosheid en een slechte verdeling tussen hoge en lage inkomens. Daar komt nog bij dat onze groei duurzaam moet zijn. We kunnen niet om het even welke energie gebruiken.'

Veel jongeren zijn momenteel werkloos. Hun aantal neemt wekelijks toe. Tegelijkertijd vragen we ouderen langer te werken. Is dat nog logisch?

'Dat is een zeer moeilijke vraag. Ik denk van wel. Het probleem is: wie betaalt onze sociale zekerheid en welvaart? Die moet gedragen worden door de werkenden. Die groep vergroot je door jonge mensen werk te geven. Er moeten arbeidsplaatsen bij gecreëerd worden. Tegelijkertijd zullen we langer moeten werken om het huidige systeem van sociale zekerheid te kunnen houden.'

'Maar mensen willen niet langer werken. Dat is echt een probleem. Ondernemingen moeten er dan ook voor zorgen dat werken aantrekkelijker en haalbaarder wordt. Het kan niet van een kant komen. Nu is het werk vaak vrij stressvol georganiseerd, wat maakt dat mensen zowel fysiek als psychisch de kracht niet hebben om langer te werken. Dat blijkt wel uit het feit dat steeds meer mensen een burn-out hebben.'

'Bedrijven redeneren te veel op de korte termijn. Maar als je minder mensen inzet voor veel werk worden ze ziek en

haken ze af. Jobs moeten zo zijn dat mensen ze kunnen volhouden. Kwaliteit van arbeid is meer dan ooit hét thema, met twee componenten. Ten eerste moeten werknemers voldoende kunnen verdienen om een gezin te kunnen onderhouden. Het andere punt is werken in kwaliteitsvolle omstandigheden.'

Hoe kunnen we de arbeidsmarkt aantrekkelijker maken voor jongeren?

'Zowel de overheid als de werkgevers en werknemers moeten de link maken tussen onderwijs en werk. Ik ben er helemaal geen voorstander van dat je geprefabriceerde mensen in het onderwijs maakt, maar bedrijven moeten meer inspanningen doen om mensen aan te trekken en te vormen. Als bedrijf heb je de verantwoordelijkheid een bijdrage te leveren aan de samenleving. Dat kan door werken aantrekkelijker te maken.'

Is het ook niet raar dat er zoveel jongeren werkloos zijn terwijl in veel bedrijven de werkdruk hoog is?

'Dat is zo en het is een zeer zwaar probleem. In Duitsland en Denemarken wordt daar iets aan gedaan. Daar krijgen

jongeren een opleiding, zodat ze de link kunnen maken naar het bedrijfsleven. Maar we moeten wel opletten welk soort werk ze krijgen. Je hebt werknemers die werken in bedrijven waar de omstandigheden goed zijn, zichzelf sterk staan en zekerheden hebben, maar er zijn er ook die van de ene naar de andere kleine baan hoppen waar de arbeidsvoorwaarden niet goed zijn. Dat zijn onaantrekkelijke minijobs. Mensen verdienen er de kaas op het brood niet. Dat is problematisch. In Duitsland heb je dat al, maar die tendens is bij ons ook hoe langer hoe sterker aanwezig. Het gaat hier echter wel om fundamentele rechten.'

Zou het een oplossing kunnen zijn om iedereen werkweken van vier dagen te laten draaien?

'Dat is een voorstel dat nu weer de kop opsteekt. Het is een mogelijke benadering van het probleem. Je zet meer

mensen aan het werk voor minder tijd, maar het moet de werknemer ook nog voldoende opleveren. Met tijds-krediet is er bovendien al meer ruimte gecreëerd om werk en gezin te combineren. Deze maatregel algemeen invoeren is moeilijk te organiseren, omdat onze arbeidsmarkt te complex is geworden. Bovendien wordt het moeilijk aanvaard door werknemers. Sommigen willen langer werken. Het zal over meerdere modellen moeten gaan in plaats van een systeem. Maar het is alleszins een manier om mensen langer aan het werk te houden.'

Is het gezien de huidige situatie op de arbeidsmarkt eigenlijk nog goed om te spreken van levenslang werken?

'Alstublieft! Dat mensen langer werken, ja. Maar levenslang? Het lijkt wel een alternatief voor de doodstraf. Dat is niet gepermitteerd. Men redeneert zo in

de economisch productieve maatschappij. Ik zie verschillende typen mensen die met brugpensioenen zijn en die binnen hun gezinscontext hun (klein)kinderen ondersteunen, zich inzetten voor verenigingen en instaan voor ziekenbegeleiding. Dat is op een ander ritme. We hebben daar geen prijs voor, maar het is een belangrijke bedrage aan de samenleving. Ik denk wel dat we langer moeten gaan werken en wie meer wil, ja dat kan. Maar niet als algemene regel. Dat werkt niet. Mensen zullen ziek worden en er zal protest tegen rijzen.'

Wat vindt u van het idee van Fons Leroy van de VDAB om de vakbonden de rol te laten spelen van loopbaanadviseurs?

'Bij het ACV bijvoorbeeld gebeurt dat al volop. Per jaar worden er duizenden

► Bedrijven redeneren te veel op de korte termijn. Maar als je minder mensen inzet voor veel werk worden ze ziek en haken ze af.

5

mensen geadviseerd. Maar het is heel goed dat dat verder uitgebouwd wordt.'

Professor Guy Van Gyes van het Hoger Instituut voor Arbeid (HIVA) zegt dat het sociaal overleg minder moet gaan over loon en werkuren en meer over verantwoordelijkheden en teamwerk. Arbeidsorganisatie in plaats van arbeidsvoorwaarden dus. Bent u het daarmee eens?

'Helemaal. In mijn nog jongere jaren was ik specialist arbeidsorganisatie. We hebben ervoor gesmeekt, maar het lukt zo moeilijk. De ondernemingen willen soms zo moeilijk mee. Vergeet niet dat het overleg dat ik 40 jaar lang gevoerd heb breder ging dan lonen. Het ging bijvoorbeeld ook over veiligheid, arbeidsorganisatie en opleiding. Het overleg is niet alleen dat wat je ziet. Maar ik ben voorstander van het feit dat het sociaal overleg moet gaan over arbeidskwaliteit. Coaching van mensen moeten we dus ook meer op ons nemen.'

Wat kunnen de sociale partners doen om dit debat te heroriënteren?

'De sociale partners moeten zich voortdurend herdenken. De sociale zekerheid van de toekomst is beter in handen van sociale partners dan van de regering. Elke keer als dat niet gebeurt, loopt het niet zo goed af. Het overleg tussen werkgever en werknemer moet gebeuren in ruggenspraak met de regering. Pas als het niet werkt, kan de regering coach of regisseur zijn.'

Welke rol kunnen politieke partijen hierin spelen?

'Ze kunnen naar de sociale partners luisteren, zoals dat nu gebeurt ter voorbereiding van jullie congres. Je moet het niet altijd met elkaar eens zijn, maar regelmatig contact is van ontzettend groot belang.'

In vergelijking met het buitenland zijn de lasten op arbeid in België hoog, terwijl die op milieu laag zijn. Door een vergroening van de fiscaliteit kun je jobs creëren en het gemiddelde loon doen stijgen,

stellen deskundigen. Kunnen we echt die winst boeken?

'Dat is een mogelijkheid. Milieufiscaliteit moet zeker gebeuren om ons milieu beter te maken. Maar houd er rekening mee dat die financiering niet permanent is. Het moet een belasting zijn die zichzelf opheft omwille van het feit dat het milieu beter wordt.'

Wat betekent zo'n maatregel voor bedrijven?

'Het moet ergens betaald worden. Voor mij mogen ondernemingen minder betalen op arbeid als ze veel werk geven. Dit punt is nooit aangepakt, omdat het altijd wordt voorgesteld als een ver-

een groene economie op basis van hernieuwbare energie en biologische grondstoffen. Hoe kunnen we een 100 procent op bio gebaseerde economie uitbouwen?

'Dat moet een keuze op wereldvlak zijn. Het is een thema op de wereldarbeidsconferentie in Genève waar ik momenteel ben. Sowieso moet er meer geïnvesteerd worden om de economie aan te zwengelen. We kunnen duurzame groei creëren door bijvoorbeeld interessante investeringen in groene energie. In de doelstellingen 2015-2030 moet dit sterk naar voren komen om maatregelen te nemen en mensen hiervoor warm te maken.'

© Imagobank/Dieter Telemans

► 'Ik ben voorstander van het feit dat het sociaal overleg moet gaan over arbeidskwaliteit.'

hoging van de belastingen. Elk idee in deze richting wordt gekelderd. We hebben er vroeger een goed debat over gevoerd waar we ver in zaten, totdat banken en verzekeringsmaatschappijen zich ermee bemoeiden. Die zeiden dat ze meer moesten betalen en dat ze aan de spaarboekjes zouden komen. Dan staat elke Vlaming natuurlijk op zijn achterste poten. Welke politici durven het aan om de fiscaliteit te herbekijken zodat die arbeids- en milieuvriendelijker wordt? Dat is een uitdaging.'

Om bij het milieu te blijven: Een ander belangrijk thema is dat het einde van het tijdperk van fossiele brand- en grondstoffen in zicht is. Het alternatief is

Wat betekent zo'n omschakeling voor de arbeidsmarkt?

'Goede vraag. Dat is een enorme transitie. Een overgang betekent meestal slachtoffers. Maar het moeten niet altijd nieuwe bedrijven zijn. Bestaande kunnen omschakelen en hun mensen kunnen kansen krijgen in die nieuwe economie. Daar zijn evenwel heel wat opleidings- en begeleidingsprogramma's voor nodig.'

Kun je zo'n omslag snel maken?

'Snel is moeilijk. Maar je moet hem maken. Daarvoor moet je impulsen creëren. Dat

#IMPULS

Socio-economisch congres ► 19 & 20 oktober 2013 ► KHBO Brugge

Ik doe mee

- Ik volg @groen en ik tweet mee #Impuls.
- Ik Like Groen op Facebook www.facebook.com/groen.be en deel de updates met mijn vrienden.
- Ik abonneer me op de impulsnota-updates via www.impulscongres.be.

- Ik discussieer mee op Facebook.
- Ik post een eigen voorstel op www.impulscongres.be en verdeel mijn 25 stemmen.

- Ik lees impulsnota's op www.impulscongres.be en post mijn bedenkingen. Zo krijgt de Groen studiedienst waardevolle input.

- Ik kom naar het Impulscongres in Brugge op 19 en 20 oktober.

kunnen de regeringen en Europa doen. Dat gaat niet van het ene jaar op het andere, maar je moet er ook niet op wachten.'

Moeten we dan niet snel in actie schieten?

'Absoluut. Er moet zeer snel gehandeld worden. Dat is een opdracht voor de politiek, maar ook voor de sociale partners.'

IMPULSBLOG: STAND VAN ZAKEN

Bijna 200 ingestuurde ideeën door gewone websitebezoekers, een kleine 300 reacties op die ideeën, meer dan 5.000 uitgebrachte stemmen en 90 nota's. Dat is de voorlopige stand van zaken van de impulsblog die in het leven geroepen werd naar aanleiding van het komende Impulscongres dit najaar. De onderwerpen variëren over de vier thema's – loopbanen, werk en ondernemen, fiscaliteit, klimaat en gezondheid – en de auteurs zijn soms niet van de minste.

Eric Goeman (Attac Vlaanderen), professor Georges Allaert (UGent), Jef Maes (ABVV), opiniemaker Stefaan Michiels (De Tijd), Jan Haevermans (eindredacteur bij Knack), Dirk Geldof (socioloog)... De vele auteurs van bijdragen op de blog komen uit diverse hoeken en behandelen diverse deelthema's. Ook verschillende verenigingen uit Vlaanderen en Brussel spijzen het debat: vrouwenvereniging Femma, Vlaamse Liga tegen Kanker, Agoria, 11.11.11, Gezinsbond, ...

Wil je ook je steentje bijdragen? Dat kan, meedoen is eenvoudig: plaats een idee op de site, stel het beknopt voor en breng het onder in een van de vier thema's: fiscaliteit, werk en ondernemen, loopbanen en klimaat en gezondheid. Meedoen kan ook door in debat te gaan en te stemmen op voorstellen van anderen. Elke deelnemer kan 25 stemmen verdelen over het geheel van de voorstellen. Per voorstel kunnen maximaal 3 stemmen worden toegekend.

Heel bewust zet Groen een participatief traject op in de aanloop naar het congres. Onze website vormt het digitaal knooppunt van de input die zijn weg zal vinden naar de congres teksten. Verschillende deskundigen leveren – onafhankelijk van Groen en in eigen naam – een voorzet voor het congres. Kom geregeld langs, want tot aan de zomer formuleren zij hun ideeën, voorstellen en standpunten in de vorm van een korte tekst en met een bijhorende, meer uitgebreide impulsnota.

www.impulscongres.be

'DUIZENDEN VIKTORS IN DIT LAND'

WOUTER DE VRIENDT ANALYSEERT HEIBEL ROND TERUGBETALING WEESGENEESMIDDELEN

De heibel rond de terugbetaling van het dure medicijn voor Viktor Ameys heeft één ding duidelijk gemaakt: zijn ziekte is misschien zeldzaam, zijn situatie is dat niet. Federaal parlementslicid Wouter De Vriendt vindt het hoog tijd voor een structurele aanpak van de terugbetaling van weesgeneesmiddelen. Geld hoeft daarbij het probleem niet te zijn. 'Want we kunnen tegelijk de overconsumptie aanpakken, de ziekenzorg efficiënter financieren en meteen ook de werking van de farmasector herbekijken.'

Deze lente kwam de zevenjarige Viktor Ameys in een ware mediastorm terecht. De jongen uit Aalst lijdt aan de zeldzame immuunziekte aHUS en heeft om te overleven Soliris nodig, een geneesmiddel met een prijskaartje van 18.000 euro per maand. En dat medicijn werd tot voor kort niet terugbetaald door het Riziv. Tenzij producent Alexion en bevoegd minister Laurette Onkelinx hierover tot een akkoord konden komen. Beide partijen kwamen, onder grote druk van pers, politiek en publiek, begin mei tot een vergelijk en redden daarmee het leven van Viktor.

Dat akkoord kwam er echter niet zonder slag of stoot. Producent Alexion heeft de ouders van de jongen gebruikt om de overheid onder druk te zetten bij de onderhandelingen. Zij werden gecontacteerd door een Nederlandse patiëntenorganisatie die in opdracht werkte van Alexion. Die waarschuwde hen dat de Commissie voor Tegemoetkoming Geneesmiddelen (CTG) een negatief advies had gegeven over de terugbetaling van het middel en dat minister Onkelinx begin mei een definitieve beslissing zou nemen. Daarop startten de ouders een petitie en stapten ze naar de media.

Levensreddende medicijnen moeten voor iedereen toegankelijk en betaalbaar zijn.

Onaanvaardbare praktijken van farmabedrijf

De patiëntenorganisatie gaf toe dat ze voor Alexion op zoek moest naar mediagenieke patiënten om de druk op te voeren. Meer zelfs, de organisatie bracht de ouders ook in contact met g+ Europe, het pr-bureau dat ook instaat voor de communicatie van Alexion. Merkwaaardige en laakbare praktijken, op zijn minst. De reacties waren dan ook navenant. Minister Onkelinx was

niet te spreken over de manier waarop het farmabedrijf tewerk was gegaan en voelde zich gechanteerd. Zelfs de farmakoepel noemde de actie 'onaanvaardbaar'. En elke ouder was ronduit verontwaardigd over dit schouwspel.

Hoe degoutant de situatie ook was, voor Wouter De Vriendt bieden Viktor en zijn ouders een geweldige 'window of opportunity' om structureel te hervormen. Sommige ziektes mogen dan zeldzaam zijn, er zijn genoeg patiënten

die eraan lijden om een structureel beleid op poten te zetten. Minister Onkelinx mag dan wel onlangs een deal onderhandeld hebben die het leven van Viktor gered heeft, maar intussen blijven patiënten met al even zeldzame en levensbedreigende ziektes zich aanmelden met levensbelangrijke vragen tot terugbetaling.

De terugbetaling van weesgeneesmiddelen (geneesmiddelen voor zeldzame ziektes) moet niet alleen, maar kan ook voor elke patiënt. De kosten voor de terugbetaling van alle weesgeneesmiddelen bedragen zo'n 130 miljoen euro, zo leert een schatting van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg. Maar het bedrag dat we in België kunnen uitsparen door overconsumptie in de gezondheidszorg aan te pakken loopt op tot 1,3 miljard euro, zegt gezondheidseconoom Lieven Annemans (UGent). Dat is het tienvoud.

Het kan met minder

Elke ouder in België was terecht gedegouteerd door het steekspel over dure medicijnen, met het leven van een kind als inzet. Levensreddende medicijnen moeten voor iedereen toegankelijk en betaalbaar zijn. Overconsumptie aanpakken en zoeken naar efficiëntiewinsten kunnen financiële ruimte creëren om dat te realiseren. Niet alleen voor Viktor, maar ook voor alle anderen. De minister van Volksgezondheid moet dus dit momentum aangrijpen en hervormen. Dat betekent werken aan een intelligente financiering van ziekenhuizen en ziekenhuisartsen.

Dat hervormingen ondertussen uitblijven, is nefast voor onze portemonnee, maar ook voor de gezondheid van de patiënt. Experts schatten dat het aantal radiografieën en CT-scans met 30 procent zou kunnen verminderen zonder kwaliteitsverlies en met minder stralingsschade voor de patiënt.

“

De terugbetaling van alle weesgeneesmiddelen kost zo'n 130 miljoen euro, maar we kunnen 1,3 miljard euro uitsparen door overconsumptie in de gezondheidszorg aan te pakken.

WOUTER DE VRIENDT
Federaal parlementslicid

Artsen en ziekenhuizen moeten verder worden geresponsabiliseerd. Op die manier kan je voorschrijfgedrag, heropnames, samenwerken tussen artsen gericht belonen of bestraffen. Telkens vertrekkend vanuit het belang van de patiënt.

Nu worden technische prestaties zoals CT-scans, bloedafnames en lab-analyses veel meer beloond dan persoonlijke consultatie. Ook samenwerking tussen artsen wordt nauwelijks aangemoedigd. Nochtans zijn beide elementen cruciaal voor een goede opvolging van de patiënt en om dubbele

onderzoeken te vermijden. Met duidelijke streefcijfers kunnen we per ziekenhuis, afdeling of arts de strijd aangaan tegen overconsumptie.

Nog steeds wordt er te veel medicatie voorgeschreven waarvan de artsen zelf weten dat ze niet werkt. Nochtans bestaan er duidelijke richtlijnen voor artsen wanneer welke medicatie verantwoord is. Alleen worden ze te weinig opgevolgd. Bovendien wordt in een recent vonnis van de Raad van State de bevoegdheid beknot van de controleartsen van het Riziv om overconsumptie vast te stellen, terwijl we de controle- en sanctiemechanismen net wettelijk moeten versterken.

De juiste prijs

Ook de farmaceutische sector zelf gaat niet vrijuit. De overheid mag de ontwikkeling van weesgeneesmiddelen niet ontmoedigen. Er valt dus veel te zeggen voor de huidige Europese garantie die tien jaar exclusiviteit op de markt garandeert aan de producent van een geneesmiddel voor een zeldzame ziekte. Zonder die garantie had een geneesmiddel als Soliris wellicht nooit bestaan. Maar in ruil voor overheidssteun is er meer transparantie noodzakelijk over hoe de prijszetting van deze farmaceutische bedrijven tot stand komt.

Want staat de gevraagde prijs wel in verhouding tot de ontwikkelingskosten, vraagt het federale parlementslicid zich ten slotte af. Enkel een sterke overheid kan een antwoord op die vraag afdwingen en daar consequenties aan verbinden, vindt Wouter De Vriendt nog. 'Het maatschappelijk draagvlak is groot. Dat de waarde van de aandelen van het bedrijf sinds de goedkeuring van het medicijn met zeshonderd procent stegen, spreekt boekdelen. Laat ons dus deze kwestie aangrijpen om meteen de hele werking van de farmaceutische sector te herbekijken'.

NIEUWE EUROPESE WETGEVING ROND ZAADHANDEL IN DE MAAK

‘Waakzaamheid blijft geboden’

Als het over de nieuwe Europese wetgeving rond zaadhandel gaat, is er goed nieuws en minder goed nieuws. Het goede nieuws is dat het meest controversiële voorstel van de bevoegde Europese commissaris – een strengere reglementering van de handel in zaaizaad door particulieren – het niet gehaald heeft. Daardoor blijft de kleinschalige zaadhandel overeind. Het minder goede nieuws is dat er nog steeds meer dan genoeg gegronde redenen zijn om waakzaam te blijven, waarschuwt Europarlementslid Bart Staes. ‘Denk maar aan de toenemende machtsconcentratie van enkele multinationals en steeds minder diversiteit in de landbouw.’

Tonio Borg, de Europese commissaris voor Volksgezondheid en Consumentenbeleid, heeft begin mei een reeks wetsvoorstellen gepresenteerd die de veiligheid van de voedselketen moeten verbeteren. De Europese voorstellen kaderen in een bredere herziening van diverse bestaande Europese wetgeving, waarbij de Europese Commissie de consument van ‘boerderij tot vork’ veilig voedsel wil garanderen. Het controversieelste onderdeel van het plan heeft betrekking op de registratie en de handel in zaaigoed. Het voorstel rond zaden moet de bestaande

twaaalf richtlijnen over de productie en vermarkting van zaden vervangen.

Milieuorganisaties luidden de voorbije weken de alarmbel dat Europa land- en tuinbouwers zou verplichten om standaard zaaigoed te gebruiken. Dat zou het einde betekenen van oude en zeldzame zaadvariëteiten. In de uiteindelijke tekst staat er echter geen limiet op het gebruik van ‘oude’ zaden. Het gebruik van zaad in privétuinen zal ook niet onder de EU-wetgeving vallen en privépersonen zullen nog steeds plantaardig materiaal kunnen blijven aankopen en zaaizaad in kleine hoeveelheden blijven verkopen. Ook de registratieplicht is beperkt. Micro-ondernemingen hoeven de registratiekosten niet te betalen, en hobbytuinders moeten hun zaaigoed niet registreren.

‘Berichten dat de Europese Commissie land- en tuinbouwers wilde verplichten standaard zaaigoed te gebruiken, ten koste van zeldzame en oude variëteiten, en hobbytuiniers wilde verbieden zelfgekweekt zaaigoed te ruilen, blijken gelukkig dus onjuist’, reageert Europarlementslid Bart Staes opgelucht. Staes waarschuwt wel voor andere nefaste invloeden op de zadenmarkt. ‘Te vrezen valt immers dat de machtsconcentratie bij enkele multinationale zaden en agrochemische bedrijven door deze wetgeving nog verder zal toenemen tot nog grotere en ongezonde proporties. De vrees voor privatisering van collectief zaaigoed blijft.’

Staes vreest dat lidstaten niet langer hun eigen, soepele regels voor kleine zaadveredelaars en boeren, die werken met niet-geregistreerde zaden, zullen kunnen toepassen. Daarnaast is een van de impliciete argumenten voor de nieuwe wetgeving de noodzaak van ‘verhoogde voedselproductie’. Het nieuwe buzz-woord is dus een ‘duurzame intensivering’ en dus de noodzaak van nieuwe variëteiten. ‘Als je weet dat de zadenmarkt grotendeels in handen is van agrochemische bedrijven die tegelijk pesticiden, (GGO-) zaden en groeistoffen verkopen, en uitgaan van een logica van steeds meer

produceren en korte termijn winst, dan is dit geen onbelangrijk gegeven.’

‘Het feit dat een deel van deze voorstellen werd geschreven door een Franse lobbyiste van de Franse Federatie van private zaadbedrijven (GNIS) is in dit verband ook een veeg teken’, voegt het Europarlementslid er aan toe. Een van de argumenten is dat we ons beter moeten kunnen beschermen tegen vreemde plantziekten. ‘Een argument geschreven op het lijf van de agrochemische lobby. Groenen pleiten al lang voor agro-ecologische landbouwpraktijken die uitgaan van gewasrotatie, gemengde cultivatie van landbouwgewassen en andere preventieve beschermingstechnieken.’

Staes erkent dat de belofte van het vrijstellen van registratierechten (die kunnen oplopen tot 10.000 euro) voor kleine telers een goede zaak is: ‘Voor oude en traditionele rassen en voor heterogeen materiaal gelden lichte registratievoorschriften’, zegt Borg. Men brengt dit onder in de zogenaamde ‘nichemarkten’, maar boeren en kleine zaadveredelaars wilden juist een volledige vrijstelling van deze certificerings-, en registratieplicht. Want door ze onder te brengen in een nichemarkt, en het alleen toe te staan voor heel kleine hoeveelheden zaden, hou je die bedrijven die werken aan een grotere biodiversiteit doelbewust klein. De marktconcentratie zal zo dus nog meer groeien.’

Staes: ‘En hoewel de Commissie erkent dat er de laatste decennia sprake was van ‘genetische erosie’, verschraling van de biodiversiteit in de landbouw, weigert men te erkennen dat dit nauw verbonden is met het registratie- en certificeringssysteem. De zaadbedrijven hebben er belang bij om de diversiteit te beperken: een stabiele en gecertificeerde soort brengt meer op.’ De Europese groenen verzetten zich al jaren tegen het privatiseren van zaaigoed. De machtsconcentratie is een al jaren groeiende trend. ‘Vergelijk het met de concentratie in de financiële sector,

“

De Commissie erkent dat de biodiversiteit in de landbouw verschaalt, maar weigert te erkennen dat dit nauw verbonden is met het certificeringssysteem. De zaadbedrijven hebben er belang bij om de diversiteit te beperken: een stabiele en gecertificeerde soort brengt meer op.

BART STAES
Europees parlements lid

http://audiovisual.europarl.europa.eu

► Slechts vier multinationals bezitten vandaag 90% van de mondiale markt in maïszaden. De tien grootste agrochemische bedrijven ter wereld controleren samen al bijna 75% van de wereldmarkt in zaden.

we weten intussen waar groot-groter-grootst toe leidde. In de landbouwsector en de handel in zaden is dat ook zo.'

De handel in zaden, de basis van onze voedselproductie, is big business, zeker ook in Europa dat goed is voor 60% van de globale export van zaden, met een jaarlijkse omzet van 2,7 miljard euro. Die markt is echter te geconcentreerd. Slechts vier multinationale bedrijven bezitten vandaag 90% van de mondiale markt in maïszaden. Bedrijven als Monsanto en Syngenta bezitten de intellectuele eigendomsrechten van onder andere ruim 60% van alle 'conventionele tomaten-rassen' en 70% van alle koolsoorten in Europa. De tien grootste agrochemische bedrijven ter wereld controleren samen al bijna driekwart van de mondiale markt in zaden.

'Volgens recente studies is dat geen goede ontwikkeling voor boeren. Het heeft tussen 2000 en 2008 geleid tot een gemiddelde Europese prijsstijging van 30%. Naast de prijsstijgingen van meststoffen en pesticiden leidt dit tot steeds hogere kosten voor de intensieve landbouw. En deze trend van marktconcentratie heeft bovendien geleid tot een bijna onzichtbare verschrining van de genetische diversiteit in voedselgewassen. Maar in tegenstelling tot de financiële sector zal in de landbouw geen sprake zijn van een plotse, spectaculaire crash. Hier is eerder sprake van een zich langzaam ontwikkelende ramp: een verdwijnende biodiversiteit. En dus juist een grotere kwetsbaarheid.'

Staes besluit dat er voldoende redenen zijn om waakzaam te blijven. De voorstellen zijn vertrokken naar de Raad van ministers en het Europees Parlement. 'De politieke strijd in dit dossier is nog maar begonnen. Blijvende steun en druk van boeren, ngo's en burgers zal daarbij hard nodig zijn. Cruciaal is dat wij ons informeren, veel meer druk uitoefenen en ons verzetten tegen het monopoliseren van de voedselproductie door multinationals en lobbygroepen, tegen het verder privatiseren van zaaigoed, de machtsconcentratie, de uitbreiding van een grootschalige landbouw van monoculturen. Want die zijn op termijn ongezond voor landbouwgrond, biodiversiteit en voor de mens.'

Op het menu: nieuwe Europese campagne rond voedsel ZEG ME WAT JE EET EN IK ZEG WIE JE BENT

Lekker smullen, veilige voeding, gezond eten, lokaal consumeren... Het zijn maar enkele aspecten die de Europese Groenen dit najaar in de kijker zetten met een nieuwe voedselcampagne. Hou dus onze website in de gaten, en doe vooral mee. Want één ding staat vast: het wordt een bijzonder groots en gesmaakt initiatief.

Voedsel en vele daaraan verbonden zaken – zoals de veiligheid van de voedselketen, het antibioticagebruik in de veeteelt, de etikettering van onze eetwaren, het gemeenschappelijk landbouwbeleid, het op de markt brengen van genetisch gewijzigde organismen, het patenteren van zaad- en plantgoed – zijn hete hangijzers op de Europese agenda.

Voer mee campagne

Om in heel Europa de mensen te doen stilstaan bij wat op hun bord komt, waar het vandaan komt, hoe we het klaarmaken, hoe het groeit, lanceren de Europese Groenen dit najaar een grootse voedselcampagne. Alle lokale afdelingen (maar ook alle mogelijke betrokken middenveldorganisaties worden aangeschreven en aangepord om lokale initiatieven op te richten.

Bedoeling is om in maart 2014 activiteiten op te zetten rond voedsel en die vooral – 'live' en virtueel – met elkaar uit te wisselen. De groene groep in het Europees Parlement werkt ondertussen volop aan een gedegen website: die moet deze registratie mogelijk maken en zal alle noodzakelijke informatie bevatten.

Food Heroes

We lanceren ook het concept van Food Heroes, of voedselhelden die we kunnen nomineren en die diezelfde week in maart in de bloemetjes worden gezet. Wie voor nominatie in aanmerking komt, wordt binnenkort gecommuniceerd. Denk aan koks, lokale

(bio)boeren, de plaatselijke trekker van het voedselteam...

Onafhankelijkheidsverklaring

Wie deelneemt aan de campagne ondertekent ook een Onafhankelijkheidsverklaring over voeding; die luidt ongeveer als volgt:

Ik wil mijn eten:

- **Vrij:** zonder ggo's, pesticiden, patenten of additieven. Ik wil veilig en natuurlijk geproduceerd voedsel.
- **Divers, gezond en smakelijk:** een gezond dieet omvat veel vers fruit en groenten, geen klaarge maakte veel te vette en zoete schotels. Ik wil biodiversiteit proeven
- **Lokaal en seizoensgebonden:** mijn eten legt geen kilometers af, maar groeit in de buurt; ik ken alleszins de herkomst. I think global, but I eat local
- **Eerlijk en duurzaam:** producenten krijgen een eerlijke prijs voor hun eerlijke, kwaliteitsvolle en lekkere producten; ik wil dat het milieu en het dierenwelzijn worden gerespecteerd.
- **Degelijk:** ik wil betaalbaar eten en transparante informatie over mijn producten. Ik gooi niet onnodig eten weg.

Volg de campagne van de Europese Groenen op www.greens-efa.eu

IN DE KIJKER

ANNALISA GDALETA, SCHEPEN IN MOLENBEEK

Een Zuid-Italiaanse die het tot Schepen schopt in de Brusselse gemeente Molenbeek. Geen geslaagder voorbeeld van integratie dan de 41-jarige Annalisa Gadaleta, voormalig medewerkster van Mieke Vogels. Met bevoegdheden als Nederlandstalige aangelegenheden, leefmilieu en energie heeft Annalisa Gadaleta een heel uitdagend pakket in een heel uitdagende gemeente.

Ze is bevoegd voor duurzame ontwikkeling, leefmilieu, energie, groene ruimtes en kerkhof, biodiversiteit en dierenwelzijn. Daarnaast heeft ze ook Nederlandstalige aangelegenheden (cultuur, onderwijs en bibliotheek) als bevoegdheid. 'Een heel mooi en uitdagend pakket', zegt ze zelf. 'Want geloof me, de situatie in Molenbeek is heel uitdagend. En dan zwijgen we nog over de erfenis van Philippe Moureaux (de PS-er was er burgemeester van 1992 tot 2012)', voegt ze er lachend aan toe.

Haar prioriteiten zijn even divers. Op vlak van onderwijs streeft ze naar de uitbreiding van capaciteit met twee concrete projecten (twee nieuwe schoolgebouwen met telkens een uitbreiding en een plan om zittenblijven tegen te gaan). Er komt een nieuw cultuurbeleidsplan met meer aandacht voor gezinnen en cultuur in openbare ruimtes, er komen meer groene ruimtes bij. Ook duurzame voeding wordt prioritair. Ze lanceerde ook net een eerste prijs van de Duurzame Ontwikkeling.

In 2016 wordt er verder een Natuurhuis aan het natuurdomein Scheutbos geopend. Bedoeling daarvan is om een plek te hebben die kinderen, jongeren en volwassen kan sensibiliseren rond de milieuthema's (natuur, energie, duurzame voeding, enz.) en een toegangspoort tot het Scheutbos te hebben. In datzelfde natuurdomein staat er volgend jaar ook een evenement op het programma dat een natuurfest zal combineren met een klankenfestival.

'We dienen binnenkort ook een ambitieus energieplan in met als centrale maatregelen: het ontwikkelen van eigen energie via zonnepanelen op gemeentelijke eigendom, het stimuleren van groepsaankopen (ook voor isolatiewerken), het sensibiliseren van mede-eigendommen en coöperaties, een energieloket gekoppeld aan een huisvestingsloket, ... En dan is er nog Nederlandstalige aangelegenheden, natuurlijk, niet onbelangrijk in een gemeente als Molenbeek.'

Gelukkig is Annalisa van geen kleintje vervaard. Ze liep reeds een zeer gevarieerd professioneel parcours. Zo werkte ze zowel in de sociale economie als in de welzijnssector. Ze was ook reeds coördinator buitenschoolse opvang in hartje Brussel en ging twee jaar aan de slag als parlementair medewerkster van ex-minister en -voorzitter Mieke Vogels. Daar leerde ze het klappen van de politieke zweep. Ze is ook een tijdje lid geweest van het nationaal partijbestuur.

Annalisa Gadaleta is opgegroeid in Bari, Zuid-Italië. Intussen woont ze al het grootste deel van haar leven in België (ze is haar lief naar Brussel gevolgd, inmiddels 20 jaar geleden). Ze is gelukkig getrouwd ('met datzelfde lief, trouwens ook een knappe man', zegt ze lachend zelf, uiteraard beseffend dat hier haar Italiaanse roots spreken), ze is moeder van twee fantastische kinderen en ook bijzonder gepassioneerd door de thematiek van kinderen, jongeren en gezinnen.

VIERDE BIKE EXPERIENCE IN BRUSSEL WAS WEER SCHOT IN DE ROOS

‘RUIL AUTO VOOR FIETS’

Van 2 tot 17 mei palmde ‘Bike Experience’ voor het vierde jaar op rij onze hoofdstad in. Met dit gesmaakte initiatief willen de Brusselse fietsverenigingen, aangestuurd door Pro Velo en in samenwerking met Mobiel Brussel, Brusselse automobilisten de kans bieden om over te stappen op de fiets. Met succes, zo blijkt uit de goede cijfers. Brussels Staatssecretaris Bruno De Lille blikt dan ook tevreden terug op wederom een geslaagde editie. ‘Wie eenmaal van het fietsen in Brussel proeft, is vaak gewonnen voor het leven’.

Wie zich regelmatig op de fiets waagt in Brussel, weet dat het niet altijd een makkie is: Brussel is druk, er is een historische achterstand op het vlak van fietspaden en fietsparkings, er is het wangedrag van sommige bestuurders, ... Maar er is goed nieuws: er komen voortdurend fietspaden bij, het Villo!-systeem wordt over het hele gewest uitgebreid, er wordt een fiets-GEN uitgebouwd tussen Brussel en Vlaanderen... Het resultaat? Elk jaar komen er in de hoofdstad zo’n 13 % fietsers bij, zegt Brussels staatssecretaris De Lille. ‘Wie eenmaal van het fietsen in Brussel proeft, ontdekt dat het de snelste en meest efficiënte manier is om je door Brussel te verplaatsen en is dan vaak gewonnen voor het leven. Allen hebben veel mensen wel zin, maar durven ze de eerste stap niet alleen zetten’.

Om ze dat extra duwtje in de rug te geven, organiseren verschillende Brusselse fietsorganisaties (zoals Pro Velo, GRACQ, Fietsersbond, CyCLO en Les Ateliers de la rue Voot) samen met het Brussels Gewest sinds 2010 ‘Bike Experience’. Elke nieuwe fietser wordt dan enkele dagen lang persoonlijk door een coach begeleid als hij of zij zich voor het eerst in het stadsverkeer waagt om van huis naar werk te rijden. Met succes, zo blijkt, want voor de vierde editie schreven zich maar liefst 404 fietsers in. Zij gingen de uitdaging aan om, van 2 tot en met 17 mei, met de fiets naar het werk te rijden.

De deelnemers leren stap voor stap hoe ze zich veilig in de stad kunnen verplaatsen met hun tweewieler. Vooraf is er de

“

58% van de nieuwbakken stadsfietsers springt nu 1 tot 3 keer per week op de fiets en bij 33% is dat zelfs 4 tot 5 keer per week.

BRUNO DE LILLE
Brussels staatssecretaris

opleiding ‘fietsen in de stad’. Daarnaast kunnen beginnende fietsers de eerste drie dagen rekenen op persoonlijke coaching. Bike Experience werkt immers volgens een duo-principe waarbij een beginnend fietser of ‘Biker’ de hulp krijgt van een geoefend fietser of ‘Coach’. De Coaches begeleiden de Bikers drie dagen lang op het woon-werktraject om de beste routes en tips te tonen. Een ideaal duwtje in de rug om de fiets uit te testen. Wie zelf geen fiets in huis heeft, kan zolang de Bike Experience duurt een exemplaar lenen.

Met de slogan ‘De files kunnen je rug op? Test de fiets!’ daagde Bike Experience iedereen uit om de wagen voor woon-werkverplaatsingen in Brussel in te ruilen voor de fiets. Geen betere manier om te weten of iets je ligt, dan het ‘aan den lijve’ te ondervinden: dat is het idee. En de actie oogstte ook dit jaar heel wat positieve reacties. Biker Peter: ‘Een superleuke ervaring. Ik ben absoluut niet sportief, maar heb toch elke dag 34 km in de benen. En voor het eerst in 44 jaar merkte ik de ‘B-bordjes’ op: heel mijn woon-werktraject ligt zichtbaar op een gewestelijke fietsroute: route B! Is dat niet heerlijk?’

Sinds 2010 blijft het aantal deelnemers alsmaar groeien. Daarbij stellen we vast dat er opvallend veel vrouwelijke (75%) Bikers deelnemen. Bij de meeste trajecten (62,5%) ging het om woon-werkverplaatsingen van minder dan 5 kilometer. In 25% betraf het een verplaatsing van minder dan 1 km. Opvallend is vooral dat 72% sinds het experiment nog steeds minstens

Brussels gewest stemt wetgeving voor lucht-, klimaat- en energiebeheer op elkaar af

Gedaan met hokjesdenken en oogkleppen. Sinds deze lente heeft het Brussels gewest nog slechts één ambitieus wetboek voor lucht, klimaat en energie. ‘Een logische en evidente stap’, zegt Brussels parlements lid Annemie Maes. ‘Deze thema’s zijn zo nauw met elkaar verbonden dat het bijna absurd is om ze niet te bekijken als een coherent geheel.’

Op vlak van lucht-, klimaat en energiebeleid komen er heel wat Europese wetten en zelfs mondiale verdragen op ons af. Die moet allemaal omgezet worden in regionale wetgeving. De afgelopen jaren is er op die manier een hoop wetgeving naast elkaar gecreëerd die niet altijd goed op elkaar afgestemd was.

De thema’s werden sector per sector aangepakt. Elk thema had zijn plan met maatregelen en acties, die naast elkaar werden uitgevoerd. Vele beleidsmaatregelen om de CO₂-uitstoot te beperken hebben vanzelfsprekend een positief effect op de luchtkwaliteit en het energieverbruik, maar evenzeer kunnen bepaalde maatregelen elkaar tegenwerken. Niet erg efficiënt allemaal, vindt Maes.

Het moest allemaal veel beter en leesbaarder, vond ook Ecolo-minister Evelyne Huytebroeck. Zij nam het initiatief voor de eengemaakte wetgeving en scherpte ook de ambities verder aan. Het Brussels gewest nam zich al eerder voor om tegen 2025 de broeikasgasemissies met

30% te reduceren t.o.v. 1990. Met dit wetboek wordt deze keuze verder in de praktijk omgezet.

Zo zal Brussel in 2015 de eerste Europese regio zijn met een verplichte passiefnorm voor nieuwbouw en zware renovaties. Jaarlijks worden er 210.000m² kantoorgebouwen en 200.000m² woningen gebouwd. Door radicaal voor passiefbouw te kiezen betekent dat een jaarlijkse besparing van 15.000 ton CO₂ per jaar, of 5 miljoen minder stookkosten. Evenveel als 100 miljoen gereden autokilometers.

Ook op vlak van mobiliteit worden er keuzes gemaakt. Brussel wordt dagelijks overspoeld door autoverkeer. Met nefaste gevolgen op leefbaarheid, ruimtegebruik en luchtkwaliteit. In het verleden hebben vele bedrijven enorme ondergrondse parkeergarages aangelegd, ook al liggen zij, zoals het Belgacomgebouw bij het Noordstation, dichtbij openbaarvervoerknooppunten.

Uit studies blijkt dat de keuze voor de auto sterk afhangt van

de mogelijkheid om op de werkplek te parkeren. Als de Brusselse regering het autoverkeer wil terugdringen, is het nodig het aantal parkeerplaatsen op de werkplek aan banden te leggen. En dat is exact wat met deze wetgeving gebeurt.

Afhankelijk van de bereikbaarheid met het openbaar vervoer krijgen bedrijven, bij de vernieuwing van hun milieuvergunning, een maximum aantal parkeerplaatsen opgelegd. De overtollige stellen ze ofwel ter beschikking van buurtbewoners, ofwel betalen ze een milieubelasting die elk jaar duurder wordt.

De verwachting is dat hierdoor meer pendelaars voor het openbaar vervoer en de fiets zullen kiezen. Tegelijk kan bewonerparkeren een stuk verschuiven van de straat naar ondergrondse garages. Daardoor komt er boven de grond meer ruimte vrij voor voetgangers, fietsers, openbaar vervoer en groen. Kortom, weer een belangrijke stap in de creatie van een duurzaam en leefbaar stadsgewest, besluit Maes.

1 keer per week de fiets neemt naar het werk. 58% van de nieuwbakken stadsfietsers springt nu 1 tot 3 keer per week op de fiets en bij 33 % is dat zelfs 4 tot 5 keer per week.

Voor het tweede jaar op rij konden ook Brusselse ondernemingen deelnemen aan een vriendschappelijke fietswedstrijd. De bedoeling is dat bedrijven zo veel mogelijk medewerkers proberen warm maken om als Coaches en Bikers deel te nemen aan de actie. Vorig

jaar gingen 37 ondernemingen de uitdaging aan. Vooral de banksector en de Europese instellingen waren sterk vertegenwoordigd, maar ook kleinere ondernemingen, overheidsdiensten en vzw’s namen deel. Voor de editie 2013 schreven zich 38 bedrijven in.

Staatssecretaris de Lille is dan ook tevreden. ‘Net als de vorige edities van Bike Experience was het ook dit jaar weer een schot in de roos. En het toont ook aan dat er duidelijke behoefte is

aan persoonlijke begeleiding. Uit een onderzoek bleek vorig jaar nog dat één op vier bang is om te fietsen in de stad, en Bike Experience neemt die schrik weg. Daarom ondersteun ik zo’n initiatief met plezier. Maar liefst drie op de vier deelnemers bleven daarna minstens één keer per week de fiets gebruiken voor woon-werkverkeer. Zo zetten we een serieuze stap in de richting van een ‘fietsbaar’ Brussel.’

www.bikeexperience.be

Noord-Zuidverbinding: opnieuw vertraging in oudste dispuut rond openbare werken

'IN LIMBURGS MOBILITEITSDOSSIER IS ALLEEN DOORTOCHT MET TUNNELS VERDEDIGBAAR'

Kiezen we voor een omleidingsweg door natuurgebied of een doortochtscenario met tunnels onder de dorpskernen van twee Limburgse gemeenten? Deze vraag bezorgde de Vlaamse regering jarenlang kopzorgen. Sinds eind jaren 2000 is de knoop doorgehakt – de Vlaamse regering gaat voluit voor het omleidingstracé – maar dat betekent niet dat alle problemen van de baan zijn. Zo schrapte de Raad van State recent het milieu-effectenrapport (MER). 'De reactie van de Vlaamse regering was hallucinant', zegt Vlaams parlementslid Björn Rzoska. 'Ze oordeelde: dan maken we het MER toch gewoon opnieuw, zonder de alternatieven te overwegen. Hoe leg je dat uit?'

De Noord-Zuidverbinding is een belangrijke verkeersader in Limburg en loopt van Hasselt naar het Nederlandse Eindhoven. Na jaren discussie over de mogelijke tracés besliste Minister Crevits in 2008 ten voordele van de omleidingsweg. In 2010 is alvast met de aanleg ervan begonnen. De nieuwe omleidingsweg met twee maal twee rijstroken moet het verkeer uit de dorpskernen van Houthalen en Helchteren houden en de verkeersdoorstroming verbeteren. Ter compensatie van de verloren natuurzones, moeten een aantal zonevreemde bedrijven in het noorden van de gemeente Houthalen-Helchteren verdwijnen om daar de bestaande natuurzone te vergroten.

Maar begin april werd het Ruimtelijk Uitvoering Plan (RUP) voor de omleidingsweg vernietigd omdat de natuurcompensatie voor het project niet voldoende wordt geacht. Omdat de weg voor een belangrijk stuk door natuurgebied loopt, stapten enkele milieuverenigingen immers naar de Raad van State, waar ze dus hun slag thuis haalden. 'De zoveelste genante passage in een dossier dat inmiddels meer dan 35 jaar aansleept', zegt parlementslid Rzoska. 'De hele historiek reconstrueren van het Noord-Zuidverhaal, zou vandaag al de omvang van een stevige encyclopedie beslaan. Maar de eerste protesten dateren inmiddels van de jaren zeventig.'

“
Het is onbegrijpelijk dat de Vlaamse regering denkt zomaar Europese regelgeving naast zich neer te kunnen leggen. Niet alleen passeert de omleidingsweg door habitatrichtlijngebied, maar ook door de Vlaamse regering zelf vastgelegd VEN-gebied.

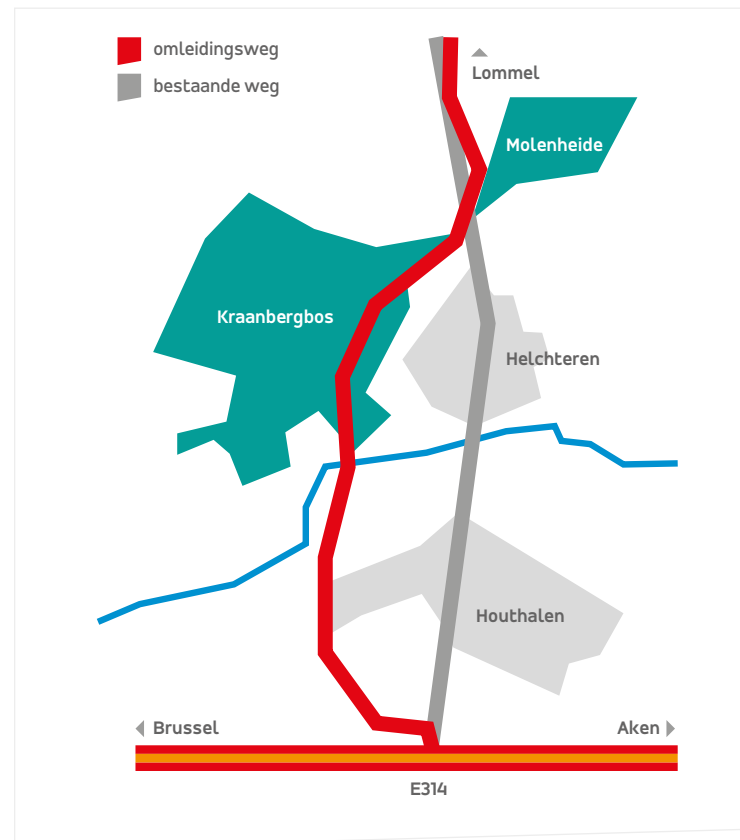
BJÖRN RZOSKA
Vlaams parlementslid

Over twee dingen is zowat iedereen in Limburg het inmiddels eens: er moet een oplossing komen én het duurt te lang. Zowat alle traditionele partijen verdedigden aanvankelijk het 'doortochtscenario', waarbij tunnels de

© Eric de Midt

Het tracé van de omleidingsweg van de Noord-Zuidverbinding

verkeersknoop rond Houthalen-Helchteren zouden oplossen. 'Steve Stevaert en Patrick Dewael wandelden indertijd voor de verzamelde pers nog samen over het tunneltracé. Maar ergens onderweg vond de Vlaamse regering toch plots elementen om vol voor het omleidingstracé te gaan: die zou namelijk sneller kunnen gerealiseerd worden. En bovendien kon in één beweging ook een industrieterrein ontsloten worden. Dat laatste moffelt men nu wat weg in de discussie.'

'De Vlaamse regering ging er in 2007 ook van uit dat de omleidingsweg op twee jaar kon gerealiseerd worden. We zijn intussen zes jaar verder en nog steeds is er jammer genoeg geen definitieve oplossing', aldus Rzoska. 'Het is onbegrijpelijk dat de Vlaamse regering in dit hele dossier denkt zomaar Europese regelgeving naast zich neer te kunnen leggen. Niet alleen passeert de omleidingsweg door

habitatrichtlijngebied, maar ook door de Vlaamse regering zelf vastgelegd VEN-gebied (Vlaams Ecologisch Netwerk). De Vlaamse regering kon dus perfect op voorhand de risico's inschatten. Nu moet ze op de blaren zitten.'

Is er dan geen oplossing mogelijk? Toch wel. Ook de huidige weg door Houthalen-Helchteren loopt door Habitatrichtlijngebied. 'Maar dat is een historische weg. Als je dat bestaande tracé via ondertunneling verder optimaliseert, is de kans veel kleiner dat Europa weigert. De Vlaamse regering zou gewoon de moed moeten hebben om toe te geven dat het omleidingstracé heeft gefaald. En vol gaan voor het enige realistische alternatief. Er is te veel tijd verloren. Door te blijven gaan voor de omleiding dreigt het dossier opnieuw voor jaren aan te slepen. En dat terwijl de nood aan een degelijke Noord-Zuidverbinding groot is. Want ook wij willen die, in het belang van de provincie.'

Reactie van Groene Limburgers: 'Nooddecreet is geen oplossing voor pertinente beleidsfouten'

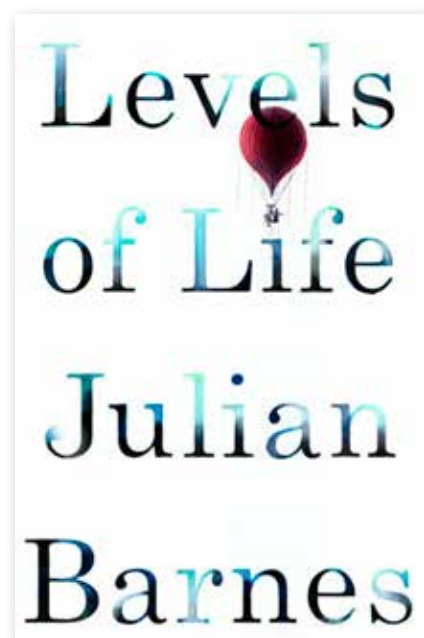
Groen en Groen Limburg verzetten zich tegen de piste van een nooddecreet om het geknoei van de Vlaamse regering recht te trekken. Vlaams parlementslid Björn Rzoska, Limburgs provincieraadslid Hassan Amaghlaou en Groen-Limburgvoorzitter Johan Danen: 'De Vlaamse regering kan beter op zoek gaan naar een oplossing die de mobiliteitsproblemen verzoent met de bescherming van de waardevolle natuurgebieden. Die oplossing bestaat en wij leggen die op tafel.'

De Vlaamse regering wist dat ze de Europese regels rond de bescherming van natuurgebieden aan haar laars lapte. Bovendien werd het milieueffectrapport dat een uitspraak moest doen over de effecten van de nieuwe weg op natuur en milieu, bewust gemanipuleerd. Rzoska: 'De Raad van State had overschot van gelijk om een besluit dat op basis van dergelijke kunstgrepen, tot stand kwam, te vernietigen.'

Het alternatief van een herinrichting van de bestaande weg is bovendien perfect haalbaar. Een omleidingsweg door Vogel- en Habitatrichtlijngebieden is dan niet nodig. Johan Danen en Hassan Amaghlaou: 'Groen stelt voor dat de Vlaamse regering werk maakt van een veilige doortocht door Houthalen en Helchteren, die tegelijk de verkeersleefbaarheid garandeert en de waardevolle natuurgebieden vrijwaart.'

Het argument dat voorstanders van een nooddecreet aanhalen om komaf te maken met te lange aanslepende procedures, snijdt geen hout. Als de regering zich aan de eigen en Europese wetten zou houden, zou men dergelijke vernietigingsarresten niet in de maag gesplitst krijgen. 'De regering heeft dit helemaal aan zich zelf te danken. En moet dit nu ook maar zelf recht trekken. Groen verzet zich dan principieel tegen het gebruik van nooddecreten voor pertinente beleidsfouten.'

BIJZONDERE BOEKEN

You put together two things that have not been put together before. And the world is changed. Zo begint Levels of Life, het heel erg mooie nieuwe boek van Julian Barnes (de Nederlandse vertaling komt later dit jaar uit). Met die zin beginnen de drie onderdelen van dit boek. Het gaat over ballonvaart, over fotografie, over de liefde, en vooral ook over de rauwe pijn na de dood van de liefde van je leven. De mogelijkheid van een grote liefde ligt besloten in het aardoppervlak, maar daarvoor moet je wel opstijgen. Het avontuur is ook het risico van de val, waarna de afdaling naar de onderwereld kan volgen. Dit boek is niet zomaar een autobiografisch relaas over de overleden echtgenote van de auteur, het is een literaire ballonvaart die de onnoembare pijn de lucht in trekt. Het enige leven dat ons kan verzoenen met het leven op de grond is het leven daarboven, en daar beweegt ook dit boek.

In het eerste deel The sin of height lezen we het verhaal van de geschiedenis van de ballonvaart. Enkele figuren worden gevolgd: Colonel Fred Burnaby, de beroemde actrice Sarah Bernhardt en Félix Tournachon. Die laatste is beter gekend als de bekende fotograaf Nadar. Het is het verhaal van het verlangen

Julian Barnes, Levels of Life. London, Jonathan Cape, 2013, 128 p.

naar daarboven, van grootse gevoelens, van het nog niet weten hoe alles werkt, van risico's op de val. Barnes beschrijft alles met een lichte toets, in schitterende, ingehouden zinnen. Met de verhalen krijg je eigenlijk alle beelden en metaforen voor wat later zal volgen: een inzicht in de 'gevaarlijke' liefde. De enig mogelijke liefde, die naam waardig. De twee dingen die in dit deel worden samengebracht, zijn de ballonvaart en de fotografie. Tot dan toe was het beeld dat we via de fotografie van de werkelijkheid kregen er een dat aan het aardoppervlak gebonden was. Nadar verandert dat idee grondig, door via de foto's de kijker de kans te geven om afstandelijk te kijken, en zo de dingen in een ruimer en ander perspectief te zien. Goede literatuur kan ook wat die foto's konden.

In het tweede deel On the level vinden we het relaas van de liefdesaffaire tussen Fred Burnaby en Sarah Bernhardt. Twee personages die niet anders kunnen dan met grote verlangens leven, een beetje grootser dan het hier en nu van het 'gelijkvloers'. Burnaby voelt zich heel erg aangetrokken tot Bernhardt, en is bereid zijn hele leven voor haar om te gooien. Het is een bewonderende, bijna hoofse liefde. Zij geeft een stuk toe, maar ontvlucht uiteindelijk een keuze voor vastigheid, ze kan niet leven met ankers. In zijn hart zal hij nooit afscheid kunnen nemen van haar. Zij is zijn onherroepelijke, maar ook onbereikbare liefde. Op de aarde kunnen ze niet samen zijn, en in dezelfde ballon komen ze nooit terecht.

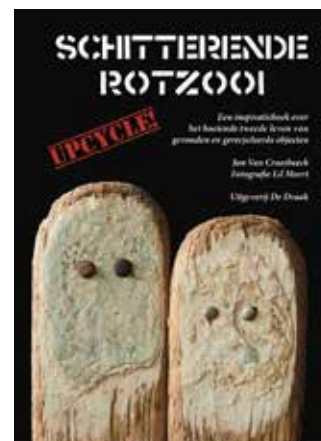
En zo is het pad voorbereid voor het derde deel, The loss of depth, dat je toch, vanaf de eerste pagina frontaal raakt. Barnes beschrijft, met omwegen,

In deze rubriek neemt Jan Mertens een bijzonder boek onder de loep. Jan is germanist en ook voorzitter van Groen in Leuven.

de periode na de dood van zijn vrouw Pat Kavanagh, met wie hij dertig jaar getrouwd was, en die in 2008 stierf aan een hersentumor. Vlijmscherp, maar in zachte woorden, geeft Barnes fragmenten vrij. Over hoe zijn vrienden en kennissen met hem spreken, of niet spreken, over zijn overleden vrouw. Over de verschillende woorden die worden gebruikt voor de dood. Over hoe de pijn werkt doorheen de tijd, en over clichés die niet kloppen. Over praten tegen je vrouw die er niet meer is. Over de mogelijkheid overwegen om zelf uit het leven te stappen, en over de reden waarom je dat niet doet. (Zij leeft in jouw herinneringen, eigenlijk alleen daar nog, dus als jij sterft, sterft zij ook, nog eens.) Telkens korte stukjes, waar de genade-loosheid doorheen schemert. Maar zo aangrijpend mooi dat je het boek nauwelijks durft neerleggen.

Levels of Life is geen autobiografisch testament. Het is een literaire tekst, die een persoonlijk verhaal wegtrekt van het gelijkvloers waar de woorden enkel zouden kunnen 'beschrijven' wat niet beschreven kan worden. Barnes zegt iets over de liefde van zijn leven, die een liefde is, en onherroepelijk de risico's en de pijn van de liefde in zich draagt. Die liefde kan alleen zijn wat ze is, als je bereid bent je verlangen te volgen naar de wolken. De nauwelijks te vermijden harde landing moet je erbij nemen. En daar, op die zondige hoogte, bewegen ook de woorden van dit boek. Het is alsof je steeds de wind voelt tussen zijn zinnen. De afstand die ze zo creëren zijn tegelijk de enige manier om iets te zeggen over de grote liefde en de enige manier om de onmetelijkheid van het verdriet te benaderen. Levels of Life is een heel bijzonder boek, dat je na de laatste bladzijde heel voorzichtig sluit en naast je neerlegt.

Schitterende rotzooi

Jan Van Craesbeeck, 256 blz., Uitgeverij De Draak.

www.dedraak.org

BOEK

SCHITTERENDE ROTZOOI EEN INPIRATIEBOEK OVER HET BOEIENDE TWEEDE LEVEN VAN GEVONDEN EN GERECYCLEERDE OBJECTEN

Het begon met een kapotte wekker... Jan Van Craesbeeck vond hem onderweg naar school, toen hij zeven was. Hij stelde vast dat hij met die 'onbruikbaar' geworden rommel iets anders kon doen. Zijn ontdekking groeide tot een fascinatie die nooit meer is gestopt.

Schitterende rotzooi toont de fantastische mogelijkheden van hedendaagse artistieke recyclage: waardeloze materialen waaruit kunstobjecten, gebruiksvoorwerpen, meubelen en zelfs gebouwen ontstaan. Het boek kadert artistiek hergebruik in kunsthistorisch perspectief

en binnen de milieuproblematiek, maar het is vooral een bron van inspiratie voor wie 'afval' op een creatieve manier een tweede leven wil geven.

Leer dus anders kijken naar de dingen en laat je prikkelen om zelf aan de slag te gaan. Het boek wordt beschouwd als het eerste boek over upcycling in het Nederlands. Van Craesbeeck, de auteur, is grafisch vormgever en kunstenaar in experimentele en artistieke recyclage. Voor het boek werkte hij samen met fotografe Lil Meert.

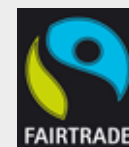

AWARD

FAIRTRADE OP HET WERK

Midden mei kreeg Groen als eerste politieke partij een Havelaar Award als beloning voor ons Fairtrade aankoopbeleid. Meteen een met 3 sterren. En daar zijn we best trots op, want dat wil zeggen dat we aandacht hebben voor fairtrade. Wil je met jouw bedrijf of organisatie ook meedingen naar een award? Lees er hier alles over:

www.fairtradeatwork.be

BOEK

GROETEN UIT TRANSITIË 'OP EEN VROLIJKE MANIER KLEINE DINGEN VERANDEREN VOOR EEN GROOT EFFECT'

'Als je iemand hoort toeteren over ecologisch bewustzijn zucht je diep en probeer je de kortste weg naar de uitgang te vinden. Waarschijnlijk heb je het gehad met al die groene guppies die je komen vertellen wat je allemaal fout doet. Maar 'groener' is gewoonweg plezant, creatief en gezond, en helemaal niet zo moeilijk, sober of geurend naar seitangehakt. Daarover gaat het in Groeten uit Transitie.' Zo luidt althans de promotekst van het gelijknamige boek.

Ervaringsdeskundigen van het dagelijkse leven

De auteurs zijn ervaringsdeskundigen van het dagelijkse leven en zochten

voor jou uit welke praktische, duurzame veranderingen je kunt uitproberen zonder dat je aan kwaliteit inboet. Integendeel. Ze maakten tekeningen, schreven handleidingen en recepten en gingen speciaal voor jou op zoek naar goede – en vooral leuke – duurzame alternatieven voor een aantal van onze meest vervuilende gewoontes.

Kleine dingen veranderen met groots effect

Een twintigtal ideeën om uit te kiezen: stel een prioriteitenlijstje op en je zult merken dat jouw leven misschien wel aangenamer wordt. Groeten uit Transitie is geen boek met een opgeheven vingertje, maar een vrolijk boek dat even stil doet staan bij het leven dat we leiden en dat aanzet om kleine dingen te veranderen met een groots effect. Of zoals Flair het mooi samenvatte. 'Een boek van vijf vrouwen met één missie: op een vrolijke manier kleine dingen veranderen voor een groot effect.'

Groeten uit Transitie

Eva Peeters, Mme Zsazsa, Kristien Hens, Dorien Knockaert, Joke Rous, 240 blz., Standaard Uitgeverij.

www.groetenuittransitie.be

JONG GROEN DUKT DE ZOMER IN

De zomer komt dan toch om het hoekje loeren. Tijd dus om te genieten van de zon, een fris drankje en goed gezelschap. Tijd ook om een tandje lager te schakelen. Jong Groen valt echter niet volledig stil en schotelt je drie ontspannende en zomerse activiteiten voor:

Klimeetjesland, Jong Groen Klimaattop 2013

Klimeetjesland is de meerdaagse zomeractiviteit van Jong Groen. We logeren van woensdag 3 tot zondag 7 juli in Eeklo en verkennen van daaruit het Meetjesland met de fiets. We rijden naar de Nederlandse zee, bezoeken een bijenhuis, volgen een debattraining en krijgen een rondleiding van Steven Vromman over 'Green Track' - klimaatoplossingen voor de cultuursector in Gent. Als kers op de taart houden we zaterdag een klimaattopsimulatie. We kruipen in de huid van een diplomaat en achterhalen al doende hoe zo'n onderhandelingen eigenlijk verlopen.

Alle informatie en inschrijven via www.jonggroen.be/klimeetjesland, begin alvast te watertanden.

Zomerweekend

Ieder jaar trekt Groen op Zomerweekend naar de zee. Jong Groen reserveert ook een aantal appartementen om het weekend samen door te brengen: Fijn gezelschap, een mooie afwisseling van in- en ontspanning en interessante debatten over hete hangijzers. Tijdens het weekend maak je zelf je keuze uit een groot aanbod activiteiten.

Jong Groen organiseert een debat over de wenselijkheid van een 'Groene zuil' en een mini-voetbaltornooi. Van vrijdag 30 augustus tot zondag 1 september is de Floréal Club in Nieuwpoort the place to be. Inschrijven kan nu al via www.jonggroen.be/zomerweekend.

www.jonggroen.be

GROEN PLUS VIERT TIENDE VERJAARDAG

Dit najaar vieren de 55-plus-sers van de partij hun tinnen jubileum. GPL is opgericht op 10 oktober 2003.

We vieren dit op vrijdag 25 oktober in Bergerhout met hooggeëerde gasten als voorzitter Wouter Van Besien en Dirk Holemans, de toenmalige politiek secretaris die de oprichting van Groen Plus stelde aan het Partijbestuur. Ook de voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad en Isabel Durant van Ecolo zullen aanwezig zijn. In de volgende Ecozine lees je er alles over.

www.groen-plus.be

EX-BURGEMEESTER INGRID PIRA COACHT VAN KERKTOREN NAAR PAROCHIEZAAL

Wat doe je als je als partij plots veel meer mandatarissen (in besturen telt en zij het hoofdkwartier overstelpen met vragen over het lokale niveau? Het overkwam Groen na de laatste verkiezingen. Gelukkig was er Ingrid Pira. Als voormalig woordvoester van Agalev en ex-burgemeester van Mortsel kwam zij als beste uit de bus voor de nagelnieuwe functie van verbindingsofficier. 'Het klopt dat ik al heel wat watertjes doorzwommen heb en dat ik nu al die ervaringen kan inzetten om anderen vooruit te helpen, geeft enorm veel voldoening.'

Tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 behaalde Groen de beste score ooit. Het totaal aantal groene verkozenen in Vlaanderen en Brussel steeg van 226 in 2006 tot 308 in 2012. Maar vooral het aantal deelnames in meerderheden steeg aanzienlijk: van 33 lokale uitvoerende mandatarissen en 24 deelnames in lokale besturen in 2006 steeg dit tot meer dan 70 lokale uitvoerende mandatarissen in meer dan 50 steden en gemeenten in Vlaanderen en Brussel in 2012. Inclusief drie burgemeesters en drie OCMW-voorzitters.

Na de verkiezingen resulteerde dat erin dat er op het nationaal secretariaat in Anderlecht ineens allerlei vragen binnenkwamen waar we niet meteen een antwoord op wisten, net omdat we tot heel wat meer besturen zijn toegetreden. 'Vroeger waren we enkel gericht op oppositie voeren, nu hebben we een mentale klik gemaakt', licht voorzitter Wouter Van Besien toe. Daarom werd er een nieuwe functie in het leven geroepen, die van lokale coach. 'We willen onze mandatarissen, onder wie oudgedienden maar vooral ook veel nieuwkomers, immers zo goed mogelijk ondersteunen.'

Uit een grote sollicitatieronde met een twintigtal interne en externe kandidaten werd Pira als de beste kandidaat verkozen. Na de gemeenteraadsverkiezingen belandde de voormalig burgemeester Pira op de Mortselse oppositiebanken. Haar vroegere coalitiepartners N-VA, sp.a en CD&V besloten om zonder Groen te besturen. 'Ik had mezelf enkele maanden rust gegeven, maar deze kans kon ik uiteraard niet links laten liggen.'

Sinds deze lente staat Ingrid op de loonlijst van de partij, met een contract van onbepaalde duur. Net zoals ze destijds één van de allereerste woordvoerders was (van eind jaren '80 tot eind jaren '90, nvdr), moet Ingrid haar nieuwe job zelf vormgeven. 'Na twaalf jaar de burgemeesterssjerp te hebben gedragen in Mortsel, was het wel vreemd om terug te keren naar het partijsecretariaat. Maar ik ben vereerd dat de partij mijn ervaring op die manier wil inzetten. De partij is ook enorm veranderd, ze is nu beter gestructureerd, meer ingesteld op besturen in plaats van oppositie voeren én meer ingesteld op het lokale niveau.'

In haar job als verbindingsofficier tussen het partijbestuur en de lokale mandatarissen wordt Ingrid Pira een

sleutelfiguur. 'In de praktijk rijd ik van kerktoren naar stadhuis en parochiezaal om onze lokale mandatarissen te coachen', licht ze toe. 'Ik luister naar hun vele vragen en zoek naar antwoorden.' Het lokale niveau vindt ze naar eigen zeggen erg charmant. 'Ik zal de job van burgemeester wel een beetje missen, want dat ambt is het mooiste dat er is. Maar ook deze nieuwe taak heeft alles te maken met lokale besturen. Daarom heb ik me er ook met veel liefde in gestort.'

Voorzitter Van Besien is verheugd dat Ingrid haar ervaring verder ten dienste stelt van de partij. 'Als burgemeester heeft zij heel wat expertise opgebouwd. Dat zij die nu op systematische manier met onze mandatarissen deelt, is van grote waarde voor onze partij'. Ingrid voegt er lachend aan toe dat ze als burgemeester alle hoeken van de kamer heeft gezien. Tijdens mijn tweede legislatuur zat ik als enige groene in het college, een situatie waarin nu veel partijgenoten zich bevinden. Ik heb bestuurd samen met CD&V, N-VA en sp.a, zodat ik een goede inkijk heb in de cultuur van die partijen.'

Ontbossing schaaft de gezondheid

Begin juni startte Groen met de campagne: Ontbossing schaaft de gezondheid. De partij lanceerde een online filmpje en voert op verschillende plaatsen in Vlaanderen actie voeren om de Vlaamse bossen te beschermen.

www.groen.be/ontbossing

ONTBOSSING
SCHAFFT
DE GEZONDHEID

xx

..... 16de groen europees zomerweekend

Kom eind augustus naar Nieuwpoort en geniet met je gezin van het Groen Europees Zomerweekend.

Wie reserveert voor 27 juni geniet van het voordeeltarief en heeft zeker een logement.

//www.groen.be/zomerweekend

Nieuwpoort Floréal

30
aug

31
aug

1
sep

OIKOS ZOMERLECTUUR

De voorbije jaren heeft Oikos denktank werk gemaakt van de uitbouw van een brede waaier aan inspirerende publicaties. We stellen ze graag aan je voor. Bovendien lanceren we een zomeraanbod, speciaal voor de lezers van Ecozine.

Bestel je één boek, dan krijg je 10% korting, bestel je twee of meer boeken, dan betaal je 20% minder. Daarnaast betaal je maar één keer de verzendingskosten van 2 euro. Bestellen doe je door het juiste bedrag over te schrijven met vermelding van de boektitels en 'Zomeraanbod Ecozine' op rekeningnummer 001-5987701-64 van Oikos vzw.

THE COMMONS: (CO)MANAGING COMMONLY OWNED RESOURCES

Verschiedende experts uit binnen- en buitenland schreven naar aanleiding van het Oikos-congres over de commons in maart 2012 over dit concept en het potentieel dat de commons op diverse vlakken hebben. Met bijdragen van Tine De Moor en David Bollier. De Nederlandse tekst is enkel digitaal beschikbaar.

2 €

WELVAREN ZONDER GROEI. CONCRETE IDEEËN VOOR EEN GROENE ECONOMIE.

De debatten die Oikos organiseerde over Welvaart zonder groei inspireerden diverse denkers tot originele bijdragen. Zowel reacties op het boek als concrete oplossingen worden gebundeld in dit cahier. Het toont dat ook in eigen land heel wat mensen bezig zijn met de toekomst, zoals Community Land Trusts.

8 €

DE TOEKOMST HEROVEREN

Duits sociaalpsycholoog Harald Welzer beschrijft hoe concepten als consumptie en groei niet enkel de economie beheersen, maar ook ons denken en onze identiteit beïnvloeden. Economische innovatie zal dan ook niet volstaan om een duurzame samenleving mogelijk te maken. Welzer gaat op zoek naar een hoopvol politiek ecologisch verhaal, en toont aan de hand van concrete duurzame praktijken aan dat verandering mogelijk is.

4 €

EINDE AAN DE GROEI. ONS AANPASSEN AAN DE NIEUWE ECONOMISCHE REALITEIT.

De huidige crises maken duidelijk dat de groei zoals we die gekend hebben niet meer zal terugkeren. We moeten naar een economie die zich voegt naar de grenzen van onze eindige planeet. Deze uitdaging én mogelijke oplossingen worden geschetst door Richard Heinberg in het oorspronkelijke The End of Growth.

13 €

MENSEN MAKEN DE STAD. BOUWSTENEN VOOR EEN SOCIAALECOLOGISCHE TOEKOMST.

Onze steden staan voor een immense uitdaging, met een toenemende bevolking, een alsmaar grotere kloof tussen arm en rijk en een te grote voetafdruk. Hoe kan de stad groeien én meer solidair en ecologisch worden? Oikos dacht samen met een twintigtal academici na over de toestand én de toekomst van de stad.

19,95€

GEMEENGOED. DELEN BRENGT WELVAART

Met de financieel-economische crisis verkeren zowel de markt als de staat in een systeemcrisis. Nu is het belangrijker dan ooit om alternatieve vormen van samenwerking en beheer te ontwikkelen, en hierbij vormen de zogenaamde 'commons' een veelbelovend alternatief: samenwerkingsverbanden tussen mensen, los van markt en staat. In deze publicatie van de Heinrich Böll Stiftung wordt het concept uitgelegd en worden concrete voorbeelden beschreven.

6 €

DE MARKT VOORBIJ. VOOR EEN HEDENDAAGSE POLITIEKE ECOLOGIE.

Deze publicatie bundelt teksten van Franse denker André Gorz, een van de belangrijkste kritisch linkse filosofen uit de 20ste eeuw en pionier van de politieke ecologie. Hij schrijft o.m. over de graaicultuur, arbeidsherverdeling, autonome tijd en de mogelijkheden van de digitalisering. Zijn radicale analyse werpt een verrassend licht op de uitdagingen van vandaag.

12 €

WELVAART ZONDER GROEI. ECONOMIE VOOR EEN EINDIGE PLENET.

Vertaling van de bestseller Prosperity without Growth van de Britse econoom Tim Jackson. Ons huidige economisch systeem heeft groei nodig om onze welvaart veilig te stellen, maar tegelijk gaat dit systeem de draagkracht van de aarde te boven. Hoe kunnen we toch goed leven en tegelijk ons beslag op de aarde beperken?

12 €

GELD EN DUURZAAMHEID. VAN EEN FALEND GELDSYSTEEM NAAR EEN MONETAIR ECOSYSTEEM.

De oorzaak van de financiële crisis ligt volgens Bernard Lietaer in ons geldsysteem zelf, met het monopolie van één munt, gebaseerd op bankenschulden en economische groei. Hij pleit voor een monetair ecosysteem waarin naast de conventionele munt ook verschillende complementaire munten bestaan.

14,5 €

IN BEELD

Ledendag ► 26 mei 2013 ► Provinciedomein Leuven

Met een kleine 500 waren jullie, op onze eerste Ledendag ooit. Hoewel de zon niet van partij was, werd het toch een bijzonder fijne dag met allerhande animatie voor klein en groot: er was rodeo, schmink voor de allerkleinsten, een gladiatorspel (check vooral het gevecht tussen Vlaams fractieleidster Elisabeth Meuleman en Kamerlid Kristof Calvo), onze Groene Duivelinnen speelden voetbal met de voorzitter, er vonden optredens plaats van Ik en den Theo en Zap Mama, en tenslotte was er natuurlijk ook de speech van de voorzitter. Ook de gratis pintjes, getapt door onze parlementairen (de tap- en koelinstallatie draaiden op groene energie), vielen goed in de smaak.

